

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consolator Fidelis Et Proficientis Animæ seu
Exhortatiunculæ Spirituales Et Succinctæ In singulas
Dominicas & Festa anni divisæ, quibûs Confessarius in S.
tribunali animam Deum verè quærerentem paternè ...**

Eisvogel, Veremund

Augustae Vindelic., 1727

11. S. Martinus Episcopus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52716](#)

Fili ! quid habemus, quod non accepi-
mus ? Si autem accepimus, quid glo-
riamur, quasi non acceperimus ?

Festum S. Martini Turonensi-
um Episcopi, & Charitatis erga Pro-
ximum perfectæ Speculi cla-
rissimi.

EXHORTATIUNCULA I.

Non erat virtus, quam non admire-
mur in Sancto Martino. Eminuit
tamen charitas erga inimicum. Hunc
non modò à faucibus liberavit inferni,
sed & à Deo impetravit, ut sibi in Epi-
scopatu succederet, summumque San-
titatis attingeret apicem. Et hoc ama-
re non sit ? Hoc non seipsum vincere ?
Fili ! si nobis imperamus, subditos ha-
bet nemo nobis plures. Monarchæ or-
bis effecti sumus. Ubi enim hoc impe-
rium, quidquid extra nos est, rationis
imperio subjectum, imò sub pedibus
captivum tenemus. Plura nec nos pos-
sumus petere, nec ullus in hac vita dare.
En ! Regnum Dei, Regis magni, intra-
nos !

In-

Instructio meritoria.

Bene S. Augustinus: *Inimicum diligere, tantum Christianorum virtus est.*
 Quis omnibus (etiam inimicis) omnia fiet? Prævidemus, quod neque nos. Sed non ita, mi dilecte! Possimus, si volumus, ardenti, fideli, amicabili charitate. In hac sunt funiculi, quibus & aversi attrahuntur animi. Igitur urnulam faciamus, & quoties offensi, vel afflitti fuimus, schedulam injiciamus cum inscriptione: *Deo gratias!* Pater dimitte illi. Oremus singulis septimanis unum S. Rosarium gaudiosum pro inimicis, & persecutoribus nostris. Solvi debent non tam propria, quam & aliena debita.

II.

MAgnum Sancto Martino attribuit encomium Ecclesia universalis, dum exclamat: *O ineffabilem virum, nec labore victum, nec morte vincendum;* *Quinec mori timuit, nec vivere recusavit.* Fili! nunquid in Divo Martino nostrum cernimus formam? Inspiciamus! Sed non sine sequela. Unum

cum temporis momentum, quod nobis
pandet æternitatem, utinam omnes to-
tius vitæ curas exauriat! Vivimus, non
tam respirando, quam expirando.

Instructio meritoria.

A prandio aliquod assumamus opus
manuale cum tessera: *Æternitati vivo!*
æternitati labore! Tempore tœdii, vel
nauseæ internæ ad res sacras nos citò ip-
sos excitemus, & ad Sanctissimum Ve-
nerabile nos conferamus, recitantes ibi
Lytanias de dulcissimo Nominе Jesu.
Jesu est mel in ore, melos in aure, ju-
bilis in corde. S. Bernardus.

III.

Moritur tantus Praeful! Sed quo-
modò? Indutus ciliciō, & jacens
inter cineres super nudam terram, dixit-
que: *Non decet militem mori non ar-*
matum. Pœnitentiā, & oratione bea-
tificatur mortis horula. O si nos nun-
quam sine illis! Nunc vires integræ sunt!
Strenuè oremus! Seriò pœnitteamus!
Mors præfens raro redditur bona, fieri
vult, antequam adsit. Tempus non
sup-

supperet mori discere, cùm moriendum erit.

Instructio meritoria.

Habet & suos S. Martinus discipulos, quos inter & illi, qui singulis feriis VI. Vel sabbathis, ut bonam, quietam, & serenam obtineant mortis horam, nunquam utuntur lecto, aut dulci culcitram; sed humo durâ, nuda, hispida. Imitemur! Cum consensu tamen Patris spiritualis. Vel feriâ VI. aut sabbathô in hunc finem ad noctem abstineamus ab omni cibo calido pro condigna præparatione ad mortem. Non delitosi, sed violenti rapiunt cœlum, & mortem triumphant. Hodie oremus pro nobis ipsis commendationem animæ.

Festum Patrocinii Beatissimæ
Virginis Mariæ.

EXHORTATIUNCULA I.

Monet nos hodie S. Joannes Chrysostomus: Quicunque amatis Virginitatem, & vitæ sanctitatem, ad Matrem confugite Domini, ut ejus Patrocinii utilitatem assequamini. Deus ita dili-